

خافلگیری زنان ایرانی در تلویزیون؟

30 دی 1400

سجاد فیروزی: تیم ملی فوتبال زنان ایران از امروز قرار است کارشان را در رقابت‌های جام ملت‌های آسیا شروع کنند.

برای اولین بار در تاریخ است که [دختران ایرانی](#) به این رقابت‌ها صعود کرده‌اند و همین مورد به تنهایی برای مهم‌بودن کار آنها کفایت می‌کند. تیم ملی فوتبال زنان ایران البته در شرایطی پا به این رقابت‌ها در هند گذاشته که اصلاً قرار نیست کوچک‌ترین شباهتی با دیگر تیم‌های آسیایی در این جام داشته باشد. در واقع آنها نه اردویی بلندمدت و بازی‌های تدارکاتی مناسب پیش از این تورنمنت داشته‌اند و نه حتی حمایتی که باید را از ایران و مسئولان ایرانی گرفته‌اند. درست است که شرایط برایشان با ورود اهالی جدید در فدراسیون فوتبال تغییر کرده، ولی این تغییر بیشتر در زمینه تهیه لباس و زمین و بلیت هواپیما بوده؛ وگرنه در بین مسئولان رده‌بالای ایرانی، همین که آنها توانسته‌اند به این تورنمنت برسند، یک تقدیر و تشکر ساده کفایت می‌کند. ماحصلش هم همان پیام کلامی است که انسیه خزعلی، معاون امور زنان رئیس‌جمهور، به نقل از ابراهیم رئیسی به اعضای تیم رسانده و برای تیم ملی زنان ایران آرزوی موفقیت کرده است.

کار برای شاگردان مریم ایران‌دوست در این بازی‌ها اصلاً ساده نیست.

آنها به غیر از هند که باید امروز از ساعت 17:30 به وقت ایران، برابرش به میدان بروند، با دو تیم دیگر یعنی چین و چین‌تایپه نیز هم‌گروه شده‌اند. چین یکی از قدرت‌های [فوتبال زنان در آسیا](#) و البته جهان است. برای درک بهتر شرایط این تیم کافی است به این نکته اشاره کرد که آنها 14 بار در جام ملت‌ها حضور داشته‌اند و هشت بار جام قهرمانی را بالای سر برده‌اند. چین‌تایپه هم رقیب سرسختی است که دهمین حضورش در این جام را تجربه می‌کند و در این مدت سه بار هم جام قهرمانی را بالای سر برده است. هند شاید دم‌دستی‌ترین رقیب برای دختران ایران باشد؛ اما آنها به‌عنوان میزبان پا به این تورنمنت گذاشته‌اند و آن‌قدری در اردو بوده و بازی‌های دوستانه برگزار کرده‌اند که همین حالا یکی از بخت‌های صعود از گروه محسوب می‌شوند. درست است که هندی‌ها در سال‌های اخیر از روزهای اوج‌شان در فوتبال زنان آسیا فاصله گرفته‌اند، ولی آنها پیش از این بازی‌ها 16 بازی تدارکاتی داشته‌اند و با برزیل، روسیه، بحرین و چین‌تایپه سرشاخ شده‌اند. جالب آنکه هندی‌ها پیش از این جام، همین تیم چین‌تایپه را که بخت دوم صعود از گروه نخست است، با یک گل از پیش‌رو برداشته‌اند.



این چند خط نوشته شد تا به سختی کار دختران ایران در بازی‌های پیش‌رو اشاره شود؛ اما مشکل به همین جا ختم نمی‌شود. درست است که کار زنان ایرانی برای این بازی‌ها سخت است، ولی آنها به سختی عادت کرده‌اند؛ سختی ندیده‌شدن یا سخت دیده‌شدن در ایران! جالب است که تیم ملی زنان ایران تا دو، سه سال پیش از رنکینگ فیفا خارج شده بود و بعدها با تشکیل مجدد و اردوی آماده‌سازی رفته‌رفته به وضعیت خودش سروسامان داد. مریم ایراندوست شاگردانش را به صف کرد تا آنها را برای مرحله انتخابی همین جام ملت‌ها آماده کند، ولی به جای این زحمت و سخت‌کوشی، چیزی که به چشم یکی، دو نماینده مجلس آمد، نه تلاش و همت آنها برای بالابردن پرچم ایران، بلکه لباس رسمی آنها پیش از اعزام به این تورنمنت بود. چندین نماینده از جمله احمد راستینه، فارغ از درک درست سختی‌های این دختران، قبل از اعزام تیم به تاشکند، به لباس آنها گیر داد که کوتاه است، در شأن دختران ایرانی نیست و از این گفت که باید مقصرش را پیدا و تنبیه کرد: «متأسفانه آنچه اتفاق افتاده، نه قابل توجیه است و نه قابل چشم‌پوشی. وزارت ورزش مسئولیت دارد این موضوع را پیگیری کند و فدراسیون هم به خاطر چنین قصوری باید پاسخ‌گو باشد... [فرهنگ عفاف و حجاب](#)، اصالت ایرانی و اسلامی ماست. فرزندان این سرزمین افتخار می‌کنند که در فرهنگ ملی و دینی‌شان بحث حجاب و عفاف برایشان اهمیت زیادی دارد؛ اما آنچه دیده می‌شود، برخی مدیران و مسئولان با تسامح و برنامه‌ریزی به دنبال تغییر نگاه و باور جوانان هستند. به‌عنوان مسئول کمیته تربیت بدنی حتماً این موضوع را پیگیری می‌کنم و به مسئولان ذی‌ربط تذکر شدید می‌دهم و خواستار اصلاح این رویه هستم و می‌خواهم گزارش این اصلاح را به ما بدهند. کسانی که کوتاهی کرده‌اند، حتماً باید طبق قانون با آنها برخورد شود».

با وجود چنین نگاه‌هایی در بین عده‌ای از نمایندگان مجلس، دختران ایرانی افتخارآفرینی کرده و برای اولین بار در تاریخ جواز حضور در جام ملت‌ها را به دست آوردند؛ موضوعی که شاید می‌توانست و می‌تواند موجب تغییر نگاه به ورزش زنان در ایران شود؛ اما زیاد در بین مجلسیان بازتاب نداشته و کلاً در بین مسئولان رده‌بالای ورزش هم آن‌طور که باید و شاید مورد توجه قرار نگرفته است. چرایی‌اش می‌تواند دلایل مختلفی داشته باشد، ولی در این مورد خاص به نظر می‌رسد نوعی عامل بازدارنده ایفای نقش می‌کند تا دختران فوتبال ایران آن‌طور که باید و شاید دیده نشوند.

با وجود این، این دیده‌نشدن را می‌شد و البته می‌توان با یک غافلگیری بزرگ از بین برد و یک بار برای همیشه نشان داد که نگاه به مسئله و مقوله زنان در امر ورزش، در بین مسئولان ایرانی تغییر کرده است. اکنون بهترین فرصت برای ایجاد یک غافلگیری است تا تلویزیون هم به میدان آمده و نشان دهد اسیر

یک تفکر و طیف خاص نیست و هنوز هم می‌تواند نیمی از جامعه ایران را ببیند و تعدادی از افتخارآفرینی‌های آنها را پوشش دهد. شاید خوشبینانه به نظر بیاید، ولی در روزهایی که همه کشورهای همسایه موضوعات و دغدغه‌های زنان را حل کرده و نسبت به پیشرفت آنها در امور اجتماعی، فرهنگی و ورزشی، هزینه زیاد و برنامه‌ریزی مدونی کرده‌اند، فرصتی درخور است تا صداوسیما بازی‌های تیم ملی زنان ایران در این رقابت‌ها را پخش کند. پرواضح است که تا اسم چنین موردی می‌آید عده‌ای آشفته شوند؛ اما تلویزیون و عوامل جدیدش که حداقل با شعار تغییر آمده‌اند، می‌توانند از این فرصت برای بازگرداندن بخش عمده‌ای از مخاطبان که به دلیل نگاه خاص به یک‌سری از امور رانده شده‌اند، استفاده کنند. حداقل آنکه این مورد می‌تواند یک غافلگیری بزرگ برای زنان علاقه‌مند به ورزش و از طرفی جامعه ورزش ایران باشد.

البته عملی‌شدن چنین موضوعی همان‌طور که در بالا عنوان شد، خوشبینی محض و شاید آغشته با سرخوشی بیش از حد باشد؛ چون بعید است در این بازه زمانی که جریانی خاص، معیشت و مشکلات اقتصادی مردم را رها کرده، سفره‌های کوچک و کوچک‌ترشده را نمی‌بیند و دغدغه‌اش سوارکاری، دوچرخه‌سواری و [صخره‌نوردی زنان](#) است، اجازه دهد صداوسیما که سال‌ها تحت نفوذ جریان و طیف مشابه است، لحظه‌ای به چنین غافلگیری‌هایی بیندیشد. هنوز زمان زیادی از اظهارات بحث‌برانگیز امام‌جمعه اصفهان درباره دوچرخه‌سواری زنان نگذشته که به‌تازگی امام‌جمعه گچساران هم به این جمع اضافه شده و اظهارات عجیب‌تری درباره اسب‌سواری زنان آن‌هم از تریبونی رسمی کرده است.

حجت‌الاسلام سیدامین‌الله حجازی می‌گوید: «اسب‌دوانی زن در منظر نامحرم که تهییج می‌کند و چشم‌چرانی می‌شود، حرام است و این دولت و آن دولت هم ندارد. متأسفانه بنای بدی گذاشته شد و عزیزان حتماً از چنین اقداماتی جلوگیری کنند و امیدواریم کسانی که بنای این موارد را گذاشته‌اند توبه کنند».

حال با چنین نگاهی، آیا توضیح اینکه لباس دختران فوتبال ایران کاملاً پوشیده و محجبه است و می‌توان آن را در قاب تلویزیون به تصویر کشید، برای راضی‌کردن چنین جریانی کافی است؟ مشخصاً اگر از مقوله نگاه به دوچرخه‌سواری و اسب‌سواری زنان توسط طیف اخیر، به موضوع فوتبال نگاه شود، پاسخ ناامیدکننده‌تر از آن خواهد بود که بشود امیدوار ماند.

*منبع: روزنامه شرق